

Wongsanit ashram

Den thailändska buddhistiska komuniteten Wongsanit ashram etablerades 1985 som en komunitet för ett enkelt och ekologiskt leverne och för engagemang i sociala aktioner och i andlig utveckling. Ashramet försöker utveckla och förespråka en alternativ livsstil som är grundad i Dharma, kulturell mångfald och långsiktigt miljötänkande.

Text:
ÅSA
EGNER

Wongsanit ashram är en av fem organisationer som ingår i SNF, Sannithirakoses Nagapatepa Foundation, en NGO som Sulak Sivaraksa grundade 1968. Varje del är autonom med ett eget styre och med informell guidning och hjälp från Sulak Sivaraksa om det behövs. Hela SNF har årligen möte för att samtala och ställa upp riktlinjer för verksamheten. SNF har en spirituellt, ekologisk och aktivistisk vision. SNF arbetar på gräsrotsnivå samt på regional, nationell och internationell nivå för frihet, mänskliga rättigheter, traditionella kulturella världens integritet, social rättvisa och ekologiska frågor. SNF arbetar

i samarbete med andra organisationer och nätverk runt om i världen för att kultivera fred och lägga grunden för en meningsfull social transformation.

Workshoparna som finns på ashramet erbjuder en holistisk utbildning för studenter, gräsrotsledare, munkar och nunnor och andra intresserade. Kurser som systerorganisationen SEM leder genomförs också här. SEM - Spirit in Education Movement - är ett alternativt college som startade 1995. Det vill erbjuda ett spirituellt, ekologiskt holistiskt utbildningsalternativ till mer mainstream utbildningsformer. Dess filosofi är djupt rotad i buddhismen och i ett djupt enga-

"Hela ashramet är otroligt vackert. Små gångar längs bäckar går runt hela området. Broar finns på flera ställen över vattnet för att komma till andra hus."

gemang för ekologisk hållbarhet och social rättvisa. SEM menar att asiatiska utbildningsväsen inte är i fas med den förändring som sker i världen från en mekanisk till en mer holistisk världsbild. Det västliga tankesätt som dominerat eliten i världen sedan kolonialtiden står, menar de, nu inför ett paradigmskifte. SEM organiserar kurser med intellektuella tänkare både från väst och från Asien. Exempel på ämnen som föredragen handlat om är: kultur och globalisering, spirituell ekologi, Gandhis filosofi, samhällsuppbyggnad och icke-väldslig direkt aktion, konfliktlösning, samtida buddhism och buddhistisk ekonomi.

SEM:s utbildningar på Wongsanit ashram riktar sig också till gräsrotter, munkar, nunnor, bönder i Laos, Kambodja, Burma och Thailand genom "Peace Leadership Training" och "Grassroots Leadership Training". Dessa utbildningars syfte är i korthet att i dialog med gräsrotter och kloster utveckla förståelse för den situation som dessa människor befinner sig i globalt och lokalt och hjälpa dem med strategier och utveckling för att hantera denna situation. SEM har också utbildningar inne i Bangkok

som mer riktar sig till thailändsk medelklass.

FÄLTARBETE I EN UNDERBAR OAS

Jag fick sommaren 2004 pengar från SIDA genom SMS för att göra ett fältstudiearbete om Sulak Sivaraksa och hans medarbetare. Jag åkte till Thailand för fem veckor och var då 10 dagar på Wongsanit ashram. Ashramet ligger ca 3 mil utanför Bangkok och är en underbar oas. Husen är byggda i trä och bambu. Hela ashramet är otroligt vackert. Små gångar längs bäckar går runt hela området. Broar finns på flera ställen över vattnet för att komma till andra hus.

Bibliotek, flera meditationsrum och platser där seminarium kan hållas är byggda i en eller två våningar och harmoniskt utspridda över området. Runt sidorna på ashramet ligger små, små gästhus med plats för ett eller två rum, ofta uppbyggda med en trappa nederst som går upp en våning till det lilla huset, antagligen för att komma bort från insekter och dylikt. Huvudkontoret ligger uti i en liten, liten sjö och det är en bro ut till det. Huset är helt omgivet av

Sulak Sivaraksa.

vatten och även i mitten av huset finns runt ett fyrkantigt bord öppningar så att man kan se ner i vattnet. Träd och gröna växter och buskar växer överallt runtomkring vattnet. Men det finns inga planteringar av blommor. I vattnet guppar små blommor och det är fullt av mygg och myror, speciellt på kvällarna.

Maten är väldigt god. Den är nyttig med mycket grönsaker och frukt men även fisk. Ris är basen. Maten odlas inte på ashramet utan köps in utifrån på grund av att jorden är dålig. Varje dag serveras mängder av varma och kalla drycker och två gånger om dagen är det mellanmål med något sött. Allt sker utan plast och engångsartiklar. På ett enkelt och behändigt sätt har de ordnat det så att alla diskar sina egna saker. Rinnande vatten saknas, men med tre sköljningar efter diskvattnet så det känns hygieniskt. Istället för assietter används exempelvis bananblad. Många kreativa lösningar finns för att leva i samklang med naturen och inte slösa på resurser. Men det känns inte hysteriskt. Människor går också till affären utanför ashramet och köper läsk i plastflaskor och lite godis. På kontoret är det fullt av modern teknik, kopieringsmaskiner, mobiltelefoner, video, många datorer, mp3-spelare och Internet.

MEDIATIONSKURS MED AKTIVISTER

Pracha som är ashramets ledare undervisar kursen. Han är lyssnande, insiktsfull, full av fniss och inget självhävdelsebehov. Men han ta-

lar också med en självklar lugn trygg auktoritet. Under de fyra dagar som kursen i inre transformation för aktivister pågår så varvar de meditation i olika former med dialog och några gruppövningar. Lyssnandet är en viktig del och de tar god tid på sig mellan övningarna och de uppmanar människor att ställa frågor och reflektera. Stämningen uppfattar jag som varm och lekfull trots att de arbetar hela dagarna. De börjar meditera klockan sex och sedan pågår aktiviteterna fram till 22. De gör sittande meditation, gående meditation, liggande meditation, yoga

UTVÄRDERING AV LEDARSKAPSTRÄNING

Pracha leder mötet, ställer frågor till de andra och gör konklusioner. Alla lyssnar noga på varandra och låter de andra tala till punkt. Det är inte ett stressigt möte utan stämningen är lugn men vaken och med plats för fniss.

Alla fyra som varit med i projektets ledargrupp delar sina tankar om problem och förbättringar med de andra. Alla lyssnar noga på vad de andra har att säga och låter de andras tankar sjunka in. En tystnad på ca 10 sekunder uppstår ofta innan någon ny person tar vid. Det finns ingen direkt färdig struktur för mötet men det är ändå påtagligt effektivt. Mötet som är utvärderingen av ett en månad långt projekt med två månaders förberedelse-tid tar ca 40 minuter och efter det är det nämligen klart för oss alla vilka förbättringar som behövs göras och vad som fungerat bra.

”Istället för assietter används exempelvis bananblad. Många kreativa lösningar finns för att leva i samklang med naturen och inte slösa på resurser.”

ASHRAMETS ORGANISATION

Moo som är ashramets organisatoriska ledare berättar att de har ändrat i sin organisation för att lägga mer fokus på människorna som arbetar där. Innan hade de kommuniteten och organisationen under samma ledning men nu har de skilt dessa två åt. Det är dels för att få fler människor att ta större ansvar och dessutom för att fokusera mer på att människor som arbetar på ashramet är lyckliga. De har dock fortfarande svårighet att rekrytera folk till denna ledningsgrupp. Varje vecka har de ett gemensamt möte där alla på ashramet deltar, även kökspersonal. Moo berättar att de uppmanar dem som arbetar på ashramet att göra övningar som leder till inre transformation bl.a. genom att de får behålla lönen när de går dessa kurser och de betalar för kurserna. En annan tanke som de genomfört är att försöka reducera inkomstskillnaderna mellan exempelvis ledarna och de som arbetar i trädgården. Dessa skillnader är traditionellt mycket stora i Thailand. Här har de enligt Moo inspirerats av den svenska modellen. De har lägre lön än andra NGO:s, men Moo menar att de också har mindre utgifter. Eftersom de bor och äter på centret kan de ha mer pengar kvar efter allt är betalt än högavlönade inne i Bangkok.

Generellt är mitt intryck att detta ashram fungerar bra. Det är inte en hierarkisk utan mer en demokratisk anda som genomsyrar organisationen. Det finns naturligtvis konflikter även här, men jag upplever att människor ge-

nom sin ”mindfullnessträning” har blivit medvetna om sina egna brister till den grad att de är mer fokuserade på att arbeta med dessa än med andra människors tillkortakommanden. Arbetet känns också enormt viktigt och de som bor och arbetar här är verkligen passionerade världsförbättrare, som drivs av starka visioner. Arbetsgänget är ungt och alla, även Pracha som är äldre, är utan barn. Det finns en relativt stor genomströmning i arbetslaget och jag får känslan av att de flesta arbetar här några år i sin ungdom och går sedan vidare till andra arbeten. Platsen är också en utbildningsplats för unga thailändare och många har fått en möjlighet att resa och se världen genom sitt engagemang.

Åsa Egnér
Teolog och antagen
prästkandidat för Lunds stift

► MER INFORMATION:

www.sulak-sivaraksa.org

Texten har tidigare publicerats i KRISAREN nr 1/2008, medlemsbrev för Kristna Studentrörelsen i Sverige